

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

Victor Boico

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Cucerescu Sergiu xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.01.2016 - 22.12.2017;

Instanța de apel: 30.01.2018 - 24.09.2018;

Instanța de recurs: 11.12.2018 - 23.04.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 22 decembrie 2017, Cucerescu Sergiu a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de Olărescu Ion cu privire la repararea prejudiciului material și moral a fost respinsă.

2. De către organul de urmărire penală, Cucerescu Sergiu a fost învinuit de faptul, că la 02 august 2015, aproximativ la ora 20:00, aflându-se în fața magazinului alimentar „Burduh Andrei” situat în xxxxx, a inițiat o ceartă cu cet. Olărescu Ion, numindu-l cu cuvinte necenzurate, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, care prin conținutul acțiunilor se deosebeau printr-un cinism și obrăznicie deosebită, pe parcursul căreia l-a lovit de două ori pe Olărescu Ion cu pumnul în față, ultimul

căzând jos și a continuat să-l lovească cu picioarele cu o bucată de lemn peste diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni corporale ușoare.

Acțiunile inculpatului Cucerescu Sergiu au fost încadrate de către organul urmărire penală în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșit cu aplicarea a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cucerescu Sergiu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani și încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 57 lei, precum și admiterea în principiu a acțiunii civile înaintate de către partea vătămată Olărescu Ion, cu aprecierea cuantumului despăgubirilor cuvenite de către instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

În argumentarea apelului acuzatorul de stat a invocat, că la adoptarea sentinței, instanța de judecată nu a ținut cont de relevanța, concludența, utilitatea și veridicitatea tuturor probelor acumulate și examinate în cadrul ședinței judiciare, din punct de vedere al coroborării lor, prin care s-a confirmat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

A invocat că instanța de fond, în concluziile sale s-a bazat exclusiv pe declarațiile inculpatului Cucerescu Sergiu, care sunt insuficiente, incomplete și contradictorii, dând o apreciere subiectivă declarațiilor părții vătămate și a martorilor depuse în cadrul urmăririi penale, cât și alte probe obiective și nu s-a expus asupra declarațiilor martorilor Olărescu Sabina și Olărescu Dumitru, fiind confirmate prin leziunile corporale stabilite la partea vătămată Olărescu Ion.

De asemenea instanța de judecată nu a dat apreciere și raportului de expertiză medico-legală nr. 246D din 19 august 2015, unde la partea vătămată au fost depistate semne de traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, fractură apicală a oaselor nazale cu deplasare, excoriații, contuzii și se califică ca vătămări corporale ușoare.

În opinia apelantului, instanța de fond incorect a concluzionat că vinovăția inculpatului Cucerescu Sergiu în ședința de judecată nu a fost dovedită.

Totodată, instanța incorect a concluzionat că, la comiterea acestei fapte nu au survenit acțiunile de încălcare a ordinii publice, a exprimării unei vădite lipse de respect față de societate.

Astfel, conform pct. 3 din hotărârea Plenului CSJ „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism” nr. 4 din 19 iunie 2006, prin „ordine publică” se are în vedere totalitatea de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită, de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a

integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice”.

Despre caracterul intenției făptuitorului, care a fost directă, se poate de concluzionat analizând circumstanțele faptice ale celor comise: obiectul vulnerant folosit, zona corpului spre care au fost îndreptate și exercitate actele de violență, intensitatea actelor de violență, gravitatea leziunilor cauzate, comportamentul ante și post agresional al făptuitorului.

A indicat că în acțiunile inculpatului Cucerescu Sergiu sunt prezente toate elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, pe când instanța de judecată a pronunțat o sentință contrară legii.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 septembrie 2018, a fost admis apelul, casată integral sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cucerescu Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa sub formă de amendă în cuantum de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul a 12000 (douăsprezece mii) lei.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului a sumei de 57 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Olărescu Ion a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului a sumei de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, în rest, pretențiile cu privire la repararea prejudiciului moral au fost respinse ca nefondate.

Pretențiile părții vătămate Olărescu Ion cu privire la recuperarea prejudiciului material au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

4.1. Instanța de apel a apreciat că nerecunoașterea vinei de către inculpat, reprezintă o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO.

Astfel, deși inculpatul nu neagă faptul aplicării loviturilor inculpatului, poziția sa privind nevinovăția în comiterea infracțiunii incriminate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, reprezintă doar o strategie de apărare în sensul evitării răspunderii penale.

Instanța de apel a reținut, că declarațiile inculpatului Cucerescu Sergiu sunt combătute prin următoarele probe cercetate de către instanța de apel:

- plângerea cet. Olărescu Ion din 10 august 2015, potrivit căreia acesta a solicitat organelor de poliție să ia măsuri conform legislației în vigoare cu cet. Cucerescu Sergiu, locuitor al xxxxx și care la 02 august 2015, aproximativ la ora 20:00 în preajma magazinului alimentar ÎI „Burduh Andrei” l-a lovit cu pumnii în față peste diferite părți ale corpului, provocându-i dureri fizice (vol.1, f.d.6);

- informația de la IP Cimișlia din 03 august 2015 potrivit căreia, prin telefon de la Spitalul de Urgență a mun. Chișinău, medicul de gardă a comunicat că la 03 august 2015, ora 13:00 a fost acordat ajutor medical cet. Olărescu Ion, a.n. 1960, locuitor al xxxxx cu diagnoza: comoție cerebrală. Acesta a fost agresat fizic la 02 august 2015, ora 20:00 în stradă, în xxxxx de persoane necunoscute, (vol.I, f.d.7);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03 august 2015, și anume xxxxx, în imediata apropiere a magazinului ÎI „Burduh Andrei” unde s-au descoperit pe asfalt pete de culoare brună roșietică asemănătoare cu culoarea sângelui. Din convorbirea cu Olărescu Ion aici a avut loc incidentul cu cet. Cucerescu Sergiu, (vol.I, f.d. 9-10);

- raportul de expertiză medico-legală cu nr. 246-D din 19 august 2015, potrivit concluziei căruia la cet. Olărescu Ion au fost depistate semne de traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, fractură apicală a oaselor nazale cu deplasare, excoriații, contuzii, care puteau fi cauzate în urma acțiunii traumatice a unor obiecte dur-contondente, se prea poate în circumstanțele arătate mai sus și vremea indicată, ce se califică ca vătămări corporale ușoare, care generează dereglări de sănătate de la 6 la 21 de zile, ori de scurtă durată, dar nu mai mult de 21 de zile. Leziuni corporale analogice depistate la cet. Olărescu Ion se întâlnesc și la căderea propriei staturi, dar nu sunt caracteristice, (vol.I, f.d. 34).

4.2. Astfel, analizând și apreciind probele indicate, instanța de apel a ajuns la concluzia că în ședința de judecată s-a confirmat învinuirea adusă inculpatului Cucerescu Sergiu în ceea ce privește comiterea infracțiunii de huliganism, însă nu s-a confirmat încadrarea juridică a faptei în baza agravantei prevăzută la alin. (3) art. 287 Cod penal - *săvârșit cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății*, prin urmare acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de aliniatul dat și urmează a fi recalificate la alin. (1) art. 287 Cod penal.

Instanța de apel a constatat *în fapt*, că Cucerescu Sergiu la 02 august 2015, aproximativ la orele 20:00, aflându-se în fața magazinului alimentar „Burduh Andrei” situat în xxxxx a inițiat o ceartă cu cet. Olărescu Ion, numindu-l cu cuvinte necenzurate, încălcând grosolan ordinea publică, care prin conținutul acțiunilor se deosebeau printr-un cinism și obrăznicie deosebită, pe parcursul căreia l-a lovit de două ori pe Olărescu Ion cu pumnul în față, ultimul căzând jos în stradă și a continuat să-l lovească cu picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, fractură apicală a oaselor nazale cu deplasare, excoriații, contuzii care se califică ca vătămări corporale ușoare care generează dereglări de sănătate de la 6 la 21 zile, ori de scurtă durată, dar nu mai mult de 21 zile.

Aceste acțiuni săvârșite de Cucerescu Sergiu, au fost încadrate de către instanța de apel în baza 287 alin. (1) Cod penal, conform indicilor - *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, care prin*

conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșit cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Or, ansamblul probatoriu al cauzei nu permite a face concluzia fermă că inculpatul a săvârșit infracțiunea de huliganism agravat, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale, și anume cu „o bucată de lemn”.

Instanța de apel a mai reținut, că conform materialelor cauzei, urmărirea penală fost pornită în baza art. 287 alin. (1) Cod penal. (f.d. 1, vol. I).

În plângerea inițială adresată organelor de poliție, partea vătămată Olărescu Ion a menționat că a fost lovit de Cucerescu Sergiu, inclusiv, cu un obiect dur, fără a specifica concret care este acest obiect, (f.d. 6, vol. I).

Ulterior, în cadrul audierii sale, partea vătămată a indicat obiectul folosit de inculpatul Cucerescu Sergiu ca „coadă de topor” (f.d. 12, vol. I), „material din lemn” (f.d. 13, vol. I).

Fiind audiat în ședința de judecată a instanței de apel, partea vătămată a declarat că Cucerescu Sergiu avea în mână un instrument din lemn cu care dorea să-l lovească, declarațiile martorilor a înțeles. (f.d. 101, vol. II).

Conform declarațiilor martorului Pădureț Andrei, date în ședința de judecată în prima instanță (f.d. 231, vol. I), el a înțeles că Olărescu Ion a fost lovit cu un băț.

Inculpatul Cucerescu Sergiu, fiind audiat în instanța de apel, de asemenea a menționat despre „un băț”, care era în mână la partea vătămată Olărescu Ion, însă a negat că a utilizat acest băț.

Instanța de apel a mai reținut și declarațiile martorului Rotaru Nicolae, date în prima instanță și verificate de către instanța de apel, din care rezultă că „a văzut că dl. Cucerescu avea un obiect în mână, presupune că era lemn cu care a aplicat lovituri lui Olărescu, el avea lovitură la cap, presupune că el a fost lovit la cap cu scândura și lemnul pe care-l avea Cucerescu, care avea lungimea aproximativ 15 cm, nu știe ce grosime avea, scândura nu era jos, crede că Cucerescu a pus-o în mașină”. (f.d. 202, vol. I).

Din declarațiile martorului Casap Andrei, date în prima instanță și verificate în instanța de apel (f.d. 234, vol. I), rezultă că el a văzut că „Olărescu îl agresa pe Cucerescu cu în băț în mână”, „Cucerescu a luat bățul de la Olărescu și l-a aruncat jos”.

Analizând probele menționate, instanța de apel a constatat că ele nu sunt pertinente și concludente, nu coroborează în ansamblu ca să formeze cu certitudine concluzia că este dovedită cu certitudine învinuirea adusă inculpatului cu indicii calificativi „săvârșit cu aplicarea altor obiecte” pentru a constata încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului ca huliganism agravat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Prin urmare, învinuirea în baza art. 287 alin. (3) Cod penal se bazează pe presupuneri, or nu este clar în baza căror probe partea acuzării a ajuns la concluzia că inculpatul a folosit „o bucată de lemn” și nu „o coadă de topor” sau „o scândură” sau „un băț”.

Cert este că organul de urmărire penală nu a întreprins toate măsurile legale pentru a stabili acel obiect, dacă ar fi fost folosit de inculpat, pentru a stabili pe el urme ale acțiunilor de violență, inclusiv urme de sânge.

Instanța de apel a menționat, că potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 03 august 2016, careva obiecte nu au fost ridicate de la locul unde a fost săvârșită fapta (f.d. 9, vol. I), iar la materialele cauzei nu este anexat careva corp delict, ba chiar și acuzatorul de stat în actul de învinuire a menționat: „*Corpuri delictive la dosar nu sunt*”. (vol.I, f.d.89)

Deci la caz este evident că învinuirea adusă inculpatului Cucerescu Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, se bazează pe presupuneri, iar conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțitului, învinuitului, inculpatului.

Totodată, având în susținere prevederile alin. (2) art. 389 Cod de procedură penală, potrivit căror sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, instanța de apel a ajuns la concluzia reîncadrării acțiunilor incriminate inculpatului Cucerescu Sergiu de la alin. (3) art. 287 Cod penal, la alin. (1) art. 287 Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a ajuns și la concluzia excluderii din actul de învinuire, învinuirea privind „*exprimând o vădită lipsă de respect față de societate*” deoarece asemenea indice calificativ nu se regăsește în dispoziția normei prevăzute de art. 287 Cod penal.

Ca urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia, că este dovedită vinovăția inculpatului Cucerescu Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal – „*huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșit cu aplicarea a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății*”.

Instanța de apel a remarcat, că vina inculpatului a fost stabilită cu certitudine prin însăși declarațiile inculpatului, plângerea cet. Olărescu Ion din 10 august 2015 (vol. I, f.d. 6); informația nr. 2435 de la IP Cimișlia din 03 august 2015 (vol. I, f.d. 7); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03 august 2015 (vol. I, f.d. 9-10); raportul de expertiză medico-legală cu nr. 246-D din 19 august 2015 (vol. I, f.d. 34), declarațiile părții vătămata Olărescu Ion, declarațiile martorilor Olărescu Dumitru, Pădureț Andrei, Olărescu Sabina și Ghimbatii Galina.

Cert este faptul că cazul a avut loc lângă magazinul din xxxxx, în loc public și a fost văzut de mai multe persoane, astfel acțiunile inculpatului în cauză s-au săvârșit în public fapt fiind stabilit cu certitudine și în mod incontestabil.

Conflictul a fost de durată, aproximativ 15-20 minute. Inculpatul a aplicat nejustificat violența fizică față de partea vătămata. Caracterul și localizarea

vătămarilor corporale la partea vătămată, conform raportului de expertiză medico-legală de la f.d. 31 vol. I, indică că inculpatul a aplicat multiple lovituri părții vătămate, ce combate versiunea inculpatului precum că el a aplicat doar o lovitură.

Probe care să confirme declarațiile inculpatului că a fost lovit de câteva ori de partea vătămată cu consecințe de cauzare a leziunilor corporale, pe cauză lipsesc. Partea vătămată a menționat că în timpul altercației a lovit și el, însă a fost doborât de puterea inculpatului, și în acest caz instanța a considerat că inculpatul nu a avut suficiente temeiuri de a maltrata partea vătămată în loc public și în prezența al persoane.

Ca urmare, instanța de apel a reținut că în acțiunile inculpatului Cucerescu Sergiu sunt întrunite toate elementele infracțiunii de huliganism, *adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită*, care este incriminată de prevederile 287 alin. (1) Cod penal.

4.3. La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a reținut, că infracțiunea săvârșită de inculpat face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, inculpatul nu a recunoscut vinovăția, deși nu a negat aplicarea violenței față de partea vătămată.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința inculpatului au fost stabilite - săvârșirea pentru prima oară a unei infracțiuni mai puțin grave

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 Cod penal, în privința inculpatului nu au fost stabilite.

Instanța de apel a menționat că la momentul judecării cauzei în instanța de apel, sancțiunea art. 287 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Totodată, s-a menționat, că prin Legea nr. 207 din 29 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, publicată la 28 octombrie 2016 în Monitorul Oficial nr. 369-378/751, și care a intrat în vigoare la 07 noiembrie 2016, a fost modificat art. 64 alin. (2) Cod penal, astfel unitatea convențională de amendă egală cu „20 lei” fiind substituită cu „50 lei”.

De asemenea, prin Legea sus-menționată a fost modificată și sancțiunea art. 287 alin. (1) Cod penal, astfel, sancțiunea sub formă de amendă în mărime de la 200 la 700 unități convenționale fiind substituită cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale.

Luându-se în considerație faptul că, infracțiunea a avut loc 02 august 2015, iar modificările din Codul penal au intrat în vigoare la 07 noiembrie 2016, instanța de apel, la stabilirea pedepsei, a aplicat prevederile art. 64 alin. (2) Cod penal, care stabilesc unitatea convențională de amendă egală cu „20 lei” și prevederile art. 287 alin. (1) Cod penal, la momentul comiterii faptei, care

stabileau sancțiunea sub formă de amendă în mărime de la 200 la 700 unități convenționale. Or, conform art. 10 alin. (2) Cod penal, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, nu are efect retroactiv.

Astfel, luându-se în considerație toate circumstanțele cauzei, instanța de apel a considerat corect și rezonabil, pentru atingerea echității sociale de a stabili pedeapsa inculpatului Cucerescu Sergiu sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul sumei de 12000 lei.

4.4. Având în susținere prevederile art. 229 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a încasat din contul inculpatului suma de 57 lei pentru expertiza medico-legală cu nr. 246-D efectuată la 19 august 2015 întru depistarea leziunilor corporale și traumelor la cet. Olărescu Ion. (vol.I, f.d.31).

Cu referire la prevederile art. 219 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală și art. 1422 Cod civil, instanța de apel a reținut, că la caz este întrunită condiția principală privind legătura causală între prejudiciul suferit de partea vătămată și infracțiunea săvârșită, acestea rezultând din faptul că Cucerescu Sergiu a cauzat părții vătămate Olărescu Ion suferințe psihice, care decurg din lezarea integrității fizice a persoanei, considerând necesar de a admite parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și de a încasa de la inculpatul Cucerescu Sergiu în beneficiul părții vătămate Olărescu Ion suma de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu moral în vederea compensării daunei morale, sumă pe care o consideră echitabilă în condițiile cauzei în vederea reparării daunei comise în urma suferințelor psihice și fizice. În rest, pretențiile privind recuperarea prejudiciului moral au fost respinse.

Cât privește pretenția în partea ce ține de încasarea prejudiciului material cu titlu de compensare a cheltuielilor de tratament, instanța de apel a specificat că la materialele cauzei nu au fost administrate probe suficiente, care ar dovedi temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, mai mult ca atât, partea vătămată inițial a solicitat suma de 3000 lei în instanța de fond, ca ulterior în ședința de apel să solicite suma de 2400 lei. (vol.I, f.d. 120; vol.II, f.d. 102)

Astfel, pretențiile lui Olărescu Ion cu privire la recuperarea prejudiciului material urmează a fi admise în principiu, ținând cont de prevederile art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală.

5. Procurorul, în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În argumentarea recursului procurorul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel privind reîncadrarea faptei inculpatului din prevederile art. 287 alin. (3) în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

Remarcă procurorul, că concluzia instanței de apel „Or, ansamblul probatoriu al cauzei nu permite a face concluzia fermă că inculpatul a săvârșit infracțiunea de huliganism agravat, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea

integrității corporale, și anume „o bucată de lemn””, rezultă din ignorarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, deoarece nu au fost analizate toate probele prezentate de către acuzare.

Consideră recurentul, că instanța de apel nu a analizat și nu a apreciat în mod corespunzător declarațiile părții vătămate și a martorilor Pădureț Andrei, Rotaru Nicolae și Casap Andrei care indică, că au văzut în mîna lui Cucerescu Sergiu un obiect din lemn cu care acesta i-a aplicat lovituri lui Olărescu Ion. Faptul că persoanele menționate indică, caracterizează obiectul cu care au fost aplicate lovituri lui Olărescu Ion prin diferite noțiuni nu înseamnă, că acest obiect nu reprezintă „o bucată de lemn”, așa cum este indicată în învinuire.

Așadar, în declarațiile martorilor care au văzut toate cele întâmplute, nu sunt careva divergențe la descrierea obiectului folosit de către inculpat pentru comiterea infracțiunii, pur și simplu aceștia au utilizat diferite noțiuni, care se diferă numai prin formă, expresie, dar au unul și același sens.

Referitor la declarațiile părții vătămate Olărescu Ion, menționează, că fiind audiat și în instanța de fond și în instanța de apel, acesta a declarat că a văzut în mîna inculpatului un lemn, un instrument din lemn, adică un obiect din lemn, cu care, cum a înțeles, inculpatul i-a aplicat lovituri.

Astfel, reieșind din declarațiile menționate, consideră procurorul că soluția instanței de apel privind recalificarea acțiunilor inculpatului la art. 287 alin. (1) Cod penal este una neîntemeiată, pripită și nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că procurorul invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și când 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că asemenea erori nu se confirmă în speță, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar decizia contestată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, reieșind din esența criticelor invocate în recurs, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Cucerescu Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, instanța de recurs atestă că acuzatorul de stat își manifestă dezacordul cu faptul reîncadrării acțiunilor inculpatului Cucerescu Sergiu din prevederile art. 287 alin. (3) Cod penal în prevederile art. 287 alin. (1) Cod penal, susținând în acest sens că instanța de apel a omis din circumstanțele cauzei să deducă faptul, că inculpatul a aplicat părții vătămate Olărescu Ion, lovituri cu o bucată de lemn.

Raportând însă aceste argumente la conținutul deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de apel a dat o argumentare amplă soluției pronunțate, apreciind just că probatoriul administrat nu dovedește săvârșirea de către Cucerescu Sergiu a huliganismului agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșit cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, menționând corect că din declarațiile martorilor nu se deduce expres prezența la inculpat a obiectului din lemn, iar organul de urmărire penală nu a întreprins toate măsurile legale pentru a stabili acel obiect, dacă ar fi fost folosit de inculpat, pentru a stabili pe el urme ale acțiunilor de violență, inclusiv urme de sânge.

Totodată, instanța de apel just a menționat, că potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 03 august 2016, careva obiecte nu au fost ridicate de la locul unde a fost săvârșită fapta (f.d. 9, vol. I), iar la materialele cauzei nu este anexat careva corp delict, ba chiar și acuzatorul de stat în actul de învinuire a menționat: „Corpuri delictate la dosar nu sunt”. (vol.I, f.d. 89).

În aceste circumstanțe instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia, că învinuirea înaintată lui Cucerescu Sergiu este bazată pe presupuneri, iar probele administrate la dosar dovedesc prezența în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, adică *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.*

Prin urmare, instanța de apel corect a constatat vinovăția inculpatului Cucerescu Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.

Or, analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel la judecarea apelului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în

cauza *Albert vs România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea *Van de Hurk vs Olanda*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune și respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Cucerescu Sergiu xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 mai 2019**.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecătorii

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

Victor Boico